

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2018 roku (data wpływu do tut. Sądu) skazany B. K. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego (vide k. 3).

B. K. został prawomocnie skazany:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. **z dnia 27 stycznia 2014 roku** w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 284 § 3 kk popełniony **w nocy 12/13 lipca 2013 roku**, za który na podstawie art. 284 § 3 kk została wymierzona **kara 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 73 § 2 kk warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, oddając skazanego pod dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 25 listopada 2016 roku w sprawie **II Ko(...)**, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w P. T.z dnia 28 grudnia 2016 roku w sprawie IV Kzw (...), na podstawie art. 75 § 1 kk zarządzono wykonanie w/w kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, **przy czym skazany rozpoczął odbywanie w/w kary pozbawienia wolności w dniu 25 stycznia 2018 roku godz. 06:40, a jej koniec został oznaczony na dzień 22 września 2018 roku godz. 06:40;**

II. wyrokiem Sądu Rejonowego wT. M. **z dnia 25 czerwca 2014 roku** w sprawie **II K (...)**, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. T.z dnia 3 października 2014 roku w sprawie IV Ka (...), za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk popełniony **w dniu 13 kwietnia 2012 roku**, za który na podstawie art. 280 § 1 kk została orzeczona **kara w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 16 kwietnia 2012 roku do dnia 22 listopada 2012 roku i od dnia 7 grudnia 2012 roku do dnia 11 grudnia 2012 roku, **przy czym skazany odbywał w/w karę pozbawienia wolności od dnia 5 grudnia 2014 roku godz. 18:45 do dnia 24 kwietnia 2016 roku godz. 18:45;**

III. wyrokiem Sądu Rejonowego wT. M. **z dnia 5 czerwca 2014 roku** w sprawie **II K(...)** za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony **w dniu 16 sierpnia 2013 roku**, za który na podstawie art. 279 § 1 kk została wymierzona **kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat, a ponadto na podstawie art. 73 § 1 kk oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, oraz na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzono karę grzywny w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych, każda stawka w wysokości 10 (dziesięć) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 6 października 2013 roku do dnia 7 października 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 30 kwietnia 2015 roku w sprawie II Ko(...) na podstawie art. 46 § 1 kkw zarządzono wykonanie zastępczej kary 14 (czternastu) dni pozbawienia wolności w miejsce pozostałej do wykonania kary 28 (dwudziestu ośmiu) stawek dziennych grzywny każda po 10 (dziesięć) złotych, **przy czym skazany odbył w/w karę zastępczą pozbawienia wolności od dnia 24 maja 2016 roku godz. 18:45 do dnia 7 czerwca 2016 roku godz. 18:45;**

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego wT. M. **z dnia 19 lutego 2016 roku** w sprawie **II K (...)**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. T. z dnia 9 sierpnia 2016 roku w sprawie IV Ka (...) za czyny:

- z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony **w dniu 4 maja 2014 roku**, za który na podstawie art. 288 § 1 kk została wymierzona **kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

- z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony **w dniu 4 maja 2014 roku**, za który na podstawie art. 288 § 1 kk została wymierzona **kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

- z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony **w dniu 10 sierpnia 2014 roku**, za który na podstawie art. 222 § 1 kk została wymierzona **kara 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony **w dniu 10 sierpnia 2014 roku**, za który na podstawie art. 226 § 1 kk została wymierzona **kara 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

a następnie orzeczono na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk **karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 maja 2014 roku godz. 16:50 do dnia 5 maja 2014 roku godz. 15:30 oraz od dnia 10 sierpnia 2014 roku godz. 12:30 do dnia 10 sierpnia 2014 roku godz. 16:35 oraz od dnia 24 października 2014 roku do dnia 5 grudnia 2014 roku, przy czym **skazany będzie odbywał w/w karę łączną pozbawienia wolności od dnia 22 września 2018 roku godz. 06:40 do dnia 5 czerwca 2019 roku godz. 06:40**.

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. **z dnia 5 maja 2016 roku** w sprawie **II K (...)**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. T.z dnia 16 września 2016 roku w sprawie IV Ka (...)za czyny z art. 209 § 1 kk popełniony **w okresie od sierpnia 2013 roku do 11 września 2014 roku**, za który na podstawie art. 209 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk została wymierzona **kara 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres próby 2 (dwóch) lat, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 29 maja 2018 roku w sprawie II Ko (...)na podstawie art. 75 § 1 kk zarządzono wykonanie w/w kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym **skazany będzie odbywał w/w karę pozbawienia wolności od dnia 30 czerwca 2021 roku godz. 06:40 do dnia 25 lutego 2022 roku godz. 06:40**;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. **z dnia 26 lutego 2018 roku** w sprawie **II K (...)** za czyny:

- z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 275§ 1 kk w zb. z art. 276 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony **w dniu 3 listopada 2017 roku**, za który na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk została wymierzona **kara 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**,

- z art. 209 § 1 kk popełniony **w okresie od 2 września 2016 roku do dnia 29 grudnia 2016 roku i od 10 marca 2017 roku do 30 maja 2017 roku**, za który na podstawie art. 209 § 1 kk została wymierzona **kara 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- z art. 209 § 1 kk popełniony **w okresie od 31 maja 2017 roku do dnia 14 września 2017 roku**, za który na podstawie art. 209 § 1 kk została wymierzona **kara 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,

a następnie orzeczono na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 listopada 2017 roku godz. 06:40 do dnia 25 stycznia 2018 roku godz. 06:40, przy czym **skazany będzie odbywał w/w karę łączną pozbawienia wolności od dnia 5 czerwca 2019 roku godz. 06:40 do dnia 30 czerwca 2021 roku godz. 06:40**.

(dane o karalności k.8-10

informacja o pobytach i orzeczeniach k.13-16

postanowienie w sprawie II K (...)Sądu Rejonowego w T. M.

k. 27

wyrok w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.28 zarządzenia wykonania wyroku k.29, k.42, k.74, k.82, k. 114, k. 124

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.30

postanowienie w sprawie IV (...) Sądu Okręgowego w P. T..

k.31-32

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M..

k.33

postanowienie w sprawie IV Kzw(...)Sądu Okręgowego w P. T..

k.34-35

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M.

k.36

postanowienie w sprawie IV Kzw(...) Sądu Okręgowego w P. T. k.37

obliczenia kary k.38 k.43, k.44, k.49, k.50, k.79, k. 115, k. 125

zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy k.45, k.52, k.113

wyrok w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.39-40

wyrok w sprawie IV Ka (...)Sądu Okręgowego w P. T.. k.41 zawiadomienie w postępowaniu karnym k.46, k.53

wyrok w sprawie II K(...) Sądu Rejonowego w T. M. k.47 postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M.

k.48

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.51

postanowienie w sprawie II Ko (...)Sądu Rejonowego w T. M.k.64

postanowienie w sprawie IV Kzw(...)Sądu Okręgowego w P. T. k.65-66

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.67

wyrok w sprawie II K (...)Sądu Rejonowego w T. M.k.68-71

wyrok w sprawie IV Ka (...)Sądu Okręgowego w P. T.k.72-73

postanowienie w sprawie II Ko (...) Sądu Rejonowego w T. M. k.75

postanowienie w sprawie II Ko (...)Sądu Rejonowego w T. M. k.76

postanowienie w sprawie II Ko (...)Sądu Rejonowego w T. M.k.77

protokół posiedzenia w sprawie IV Kzw(...) Sądu Okręgowego w P. T. k.78

wyrok w sprawie II K (...)Sądu Rejonowego w T. M.. k.80

wyrok w sprawie IV Ka (...) Sądu Okręgowego w P. T.. k.81 wniosek Prok. Rej. w/m k.83

wniosek kuratora zawodowego k.85

pismo skazanego wraz z załącznikiem k.99-100

wydruk z NOE SAD k.109, k.119

wyrok w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego wT. M. k.111- 112

postanowienie w sprawie II Ko (...)Sądu Rejonowego w T. M. k. 123)

Skazany **B. K.** pochodzi z rodziny wielodzietnej, nie pozbawionej patologii (rodzice nadużywali alkoholu i mieli ograniczoną władzę rodzicielską). Skazany przebywał w zakładzie poprawczym, gdzie uzyskał przyuczenie do zawodu stolarza. Stwierdzono u niego uzależnienie od alkoholu i amfetaminy. Przed osadzeniem skazany mieszkał z konkubiną i dzieckiem, a ponadto, ma jeszcze jedno dziecko z poprzedniego związku. W miejscu zamieszkania miał raczej pozytywną opinię. W wywiadzie nie odnotowano awantur z jego udziałem, pomagał konkubinie w opiece nad dzieckiem.

Obecnie skazany przebywa w izolacji penitencjarnej od dnia 22 listopada 2017 roku, gdzie został doprowadzony w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym w zakładzie karnym typu zamkniętego dla recydywistów penitencjarnych. Zachowanie skazanego podczas pobytu w warunkach więziennych oceniono jako przeciętne. Otrzymał dwie ulgi, był też dwukrotnie nagradzany – za aktywny udział w akcji wspierania niepełnosprawnych dzieci. Nie był karany dyscyplinarnie. Nie deklaruje udziału w podkulturze przestępczej. Nie przejawia zachowań autoagresywnych, ani ukierunkowanych na inne osoby. W środowisku współosadzonych nie dochodziło do sytuacji, które wskazywałyby na napięte relacje pomiędzy nim a innymi osadzonymi, jakkolwiek skazany deklarował, że dochodziło do konfliktów. Czas wolny spędza na zajęciach własnych, czytaniu prasy. W zajęciach kulturalno – oświatowych i sportowych uczestniczy w miarę własnych możliwości. Skazany kontakt utrzymuje z konkubiną oraz dzieckiem. Jest też zobowiązany alimentacyjnie na córkę z pierwszego związku, ale obecnie go nie realizuje. Był zatrudniony nieodpłatnie, ale z pracy zrezygnował z uwagi na deklarowane sytuacje konfliktowe z innymi osadzonymi. Skazany prezentuje umiarkowany krytycyzm wobec popełnionych przestępstw. W związku z e stwierdzonym uzależnieniem skazany został skierowany na konsultację psychologiczną celem podjęcia stosownych działań ukierunkowanych na zwalczanie tego problemu.

W dniu 13 sierpnia 2018 roku wpłynęło do Sądu Rejonowego w T. M.pismo pochodzącego od właściciela firmy (...) w T., w którym C. S. oświadczył, że jest w stanie przyjąć skazanego do pracy, albowiem był solidnym i uczciwym pracownikiem.

(opinia o skazanym – k. 12; oświadczenie C. S. – k. 120)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie stwierdzić należy, iż przedmiotem analizy Sądu były orzeczenia dotyczące skazanego **B. K.** wynikające z załączonej do akt informacji z Krajowego Rejestru Karnego (vide k. 8-10, k. 162-165), a także informacji uzyskanych w toku przewodu sądowego i potwierdzonych w aktach konkretnych spraw.

Niewątpliwie na gruncie analizowanej sprawy należało zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) z dniem 1 lipca 2015 roku doszło do nowelizacji przepisów dotyczących wydawania wyroku łącznego (rozdział 60) uregulowanych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks Postępowania Karnego (Dz. U. z 1997 r., Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) oraz przepisów rozdziału IX (art. 85 – 92a) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks Karny (Dz. U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553 z późn. zm.).

Zauważyć też należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, tj. rozdziału zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. (w brzmieniu po dniu 1 lipca 2015 roku) wydanie wyroku łącznego jest możliwe tylko wtedy gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, a wówczas właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Należy też zauważyć, że w myśl art. 85 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 roku, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Przy czym, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. (art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 roku). Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 roku).

Natomiast w myśl art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 roku, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zasady wymiaru kary łącznej określone między innymi w art. 86 § 1 k.k. stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna (art. 86 § 4 k.k.).

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż w myśl art. 572 k.p.k. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jedynie, jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego. Brak natomiast warunków do wydania wyroku łącznego jako podstawa do umorzenia postępowania w oparciu o przepis art. 572 k.p.k., to taka sytuacja, w której nie zostały spełnione przesłanki ujęte w treści art. 85 k.k. Tym samym, umorzenie postępowania w trybie art. 572 k.p.k., jest możliwe jedynie wówczas, gdy brak jest w ogóle warunków do wydania wyroku łącznego, a więc tylko wtedy, gdy nie istnieją warunki do połączenia wyroków wskazanych we wniosku, ani też nie ma możliwości połączenia w wyrok łączny innych skazań danej osoby. Postępowanie w kwestii wydania wyroku łącznego, mimo że ma miejsce jedynie w stosunku do skazań prawomocnych, jest w istocie rzeczą uzupełnieniem i dalszym ciągiem postępowania jurysdykcyjnego. Wolno więc, a nawet należy, dokonywać wszystkich niezbędnych dla rzetelnego rozpoznania sprawy ustaleń (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 06.07.2005 r., II AKz 378/05, opubl. KZS 2005/12/68).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż w ocenie Sądu podlegają łączeniu kary z wyroków opisanych w punktach **I., IV., V. i VI.**

Wobec powyższego, w przypadku wyroków opisanych w punktach **I., IV., V. i VI.** wyroku, czyli wyroków podlegających połączeniu, można było wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Kontynuując przedmiotowe rozważania wskazać należy, iż wyrok łączny jest szczególnym rodzajem wyroku skazującego albowiem nie rozstrzygającym o kwestii winy, o której już prawomocnie orzeczono w podlegających połączeniu wyrokach, lecz tylko o kwestii kary łącznej. Wydając wyrok łączny Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w uprzednio osądzonych sprawach lecz rozważa przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak a także rozważa czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.03.1983 r., IV KR 213/83, opubl. OSNKW 1984/5-6,65).

O granicach kary łącznej powinien decydować zasadniczo tylko związek podmiotowo – przedmiotowy, zachodzący między tymi przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (tak też w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28.11.1996 r., II AKa 220/96 opubl. Prok. i Pr. 1997/5/15).

W aspekcie powyższego, stwierdzić trzeba, że niniejszej sprawie związek ten, w odniesieniu do czynów w sprawach opisanych w punktach **I.**, **IV.**, **V.** i **VI.** nie jest ścisły.

Czyn objęty wyrokiem **I.** skierowany przeciwko mieniu skazany popełnił z 12/13 lipca 2013, następne zaś czyny miały miejsce dopiero po roku, w tym skierowane przeciwko mieniu – 04.05.2014 roku (dwa czyny) i skierowane przeciwko działalności instytucji państwowych – 10.08.2014 r. (dwa czyny) – wyrok **IV.**, zaś kolejny czyn wprawdzie popełnił w okresie od sierpnia 2013 roku do 11 września 2014 roku, ale był on z kolei skierowany przeciwko rodzinie i opiece – przestępstwo niealimentacji (wyrok **V.**). Natomiast w dniu 03.11.2017 roku, skazany popełnił czyn skierowany przeciwko mieniu oraz życiu i zdrowiu (wyrok **VI.**), oraz ponownie popełnił czyny skierowane przeciwko rodzinie opiece – przestępstwo niealimentacji w okresie od 2 września 2016 roku do dnia 29 grudnia 2016 roku i od 10 marca 2017 roku do 30 maja 2017 roku, oraz w okresie od 31 maja 2017 roku do dnia 14 września 2017 roku (wyrok **VI.**).

W aspekcie powyższego stwierdzić należy, że na przestrzeni pięciu lat skazany popełnił 9 czynów przeciwko czterem różnym dobrom chronionym prawem, a ponadto, odstęp pomiędzy pierwszym a ostatnim chronologicznie czynem wynosi ponad 4 lata i 4 miesiące.

Szczególnie istotną okolicznością prognostyczną, co do skazanego **B. K.** jest jego późniejsze zachowanie po popełnieniu przedmiotowych przestępstw. Dlatego też istotny wpływ na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym winno mieć zachowanie skazanego w zakładzie karnym, albo środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12.09.1985 r., II K 245/85, opubl. OSNKW 1986, z. 5 –6, poz. 39; wyrok Sądu Najwyższego z 25.10.1983 r., IV KR 213/83, opubl. OSNKW 1984, z. 5 – 6, poz. 65).

Zauważyć także należy, że w stosunku do skazanego **B. K.** w sprawach opisanych w punktach **I.**, **IV.**, **V.** i **VI.** nie byłoby możliwym zastosowanie zasady całkowitej absorpcji, albowiem w zaistniałym układzie, warunki ku temu nie zachodzą.

Przypomnieć bowiem trzeba, że zgodnie z wieloletnim i utrwalonym orzecznictwem, zasadę taką można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź przedmiotowo – podmiotową i czasowo – przestrzenną, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną. Zasada ta nie powinna być natomiast z reguły (ale od tej reguły są oczywiście wyjątki) stosowana wówczas, gdy chodzi o naruszenie dóbr o charakterze majątkowym, podlegających zsumowaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.05.1990 r., IV KR 80/90, LEX nr 22064; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.08.1979 r., II KR 232/79, opubl. OSNKW 1980/1/5; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9.05.2001 r., II AKa 63/01, opubl. Prok. i Pr. 2002/7-8/20).

Mając na uwadze powyższe przesłanki, a także okoliczność, iż związek przedmiotowo – podmiotowy zachodzący między poszczególnymi czynami w sprawach opisanych w punktach **I.**, **IV.**, **V.** i **VI.** nie jest na tyle bliski, aby można było zastosować zasadę pełnej absorpcji, uzasadnionym jest zastosowanie zasady mieszanej.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na uwadze fakt, że **B. K.** na przestrzeni od 2014 roku do 2018 roku był już siedmiokrotnie karany, w tym na kary pozbawienia wolności, albowiem aż jedenaście razy naruszył porządek prawny, a jego przestępcza działalność zakończyła się w dniu 03 listopada 2017 roku, zaś w izolacji penitencjarnej przebywa od dnia 22 listopada 2017 roku (doprowadzony w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania).

W ocenie Sądu kara łączna nie może stanowić premii dla skazanego płynącej wyłącznie z faktu popełnienia kilku albo nawet kilkunastu przestępstw bowiem prowadziłoby to do bezkarności niektórych działań, a zastosowanie w takiej sytuacji zasady pełnej absorpcji nie pozostaje w zgodzie z zasadą kary sprawiedliwej.

Jednocześnie analizując treść aktualnej opinii wydanej przez Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w P. oraz informacje dotyczące zachowania skazanego po dokonaniu poszczególnych przestępstw Sąd uznał, iż proces resocjalizacji przebiegający w stosunku do **B. K.** nie został jeszcze ukończony. Należy podnieść, że orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji nie tylko byłoby nieuzasadnione w świetle przytoczonych okoliczności, ale też przyczyniłoby się do wyrobienia w skazanym mylnego przekonania, że wielość przestępstw popłaca. Dlatego też wymierzając karę łączną w niniejszej sprawie przy uwzględnieniu co do zasady pozytywnego zachowania w izolacji penitencjarnej skazanego **B. K.** w okresie odbywania kary Sąd w sprawach opisanych w punktach **I.**, **IV.**, **V.** i **VI.** zastosował zasadę częściowej absorpcji, gdyż tak orzeczona kara łączna w ocenie Sądu spełni stawiane jej cele ogólnoprewencyjne i indywidualne.

Wobec powyższego na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. z wyroków opisanych w punktach **I.**, **IV.**, **V.** i **VI.** Sąd wymierzył skazanemu **B. K.** karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Orzeczona kara łączna, zdaniem Sądu należycie realizuje zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności (orzeczonej w punkcie 1. wyroku łącznego) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2014 roku godz. 16:50 do dnia 5 maja 2014 roku godz. 15:30 oraz od dnia 10 sierpnia 2014 roku godz. 12:30 do dnia 10 sierpnia 2014 roku godz. 16:35 oraz od dnia 24 października 2014 roku do dnia 5 grudnia 2014 roku, oraz od dnia 22 listopada 2017 roku godz. 06:40 do dnia 25 stycznia 2018 roku godz. 06:40, a także okresy dotychczas odbytych kar z wyroków podlegających łączeniu.

Wyroki opisane w punktach **I.** i **V.** w części dotyczącej jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz wyroki opisane w punktach **IV.** i **VI.** w części dotyczącej kar łącznych pozbawienia wolności Sąd uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałej części powyższe wyroki pozostawił do odrębnego wykonania.

Ponadto na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 2 k.k. Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej wydania wyroku łącznego wobec skazanego **B. K.** obejmującego prawomocne skazanie wyrokami opisanymi w punktach **II.** i **III.**

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 3, § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. kwotę 177,12 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu **B. K.**

W oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku nr 49, poz. 223 ze zm.) w związku z faktem, iż skazany **B. K.** obecnie przebywa w Areszcie Śledczym w P., Sąd nie pobierał od niego opłaty oraz zwolnił go od wydatków poniesionych w sprawie, którymi obciążył Skarb Państwa, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację osobistą, rodzinną i majątkową.